

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Lenky Kaniové a soudců JUDr. Lenky Matyášové a JUDr. Radana Malíka v právní věci žalobce: **T. H.**, zast. Mgr. Ing. Janem Boučkem, advokátem se sídlem Opatovická 4, Praha 1, proti žalovanému: **Magistrát hlavního města Prahy**, se sídlem Mariánské náměstí 2, Praha 1, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 23. 9. 2014, sp. zn. S-MHMP 1323260/2014/Čej, č. j. MHMP 1348286/2014/Čej, vedené u Městského soudu v Praze pod sp. zn. 1 A 64/2014, o návrhu žalobce na určení lhůty k provedení procesního úkonu dle § 174a zákona č. 6/2002 Sb.,

t a k t o :

- I. Městský soud v Praze **je povinen** ve věci vedené u něj pod sp. zn. 1 A 64/2014 rozhodnout o žádosti o vrácení soudního poplatku nejpozději do 21. 11. 2016.
- II. Žalobci **se přiznává** náhrada nákladů řízení ve výši **2178 Kč**, která mu bude vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu do jednoho měsíce od právní moci tohoto usnesení k rukám jeho zástupce Mgr. Ing. Jana Boučka, advokáta se sídlem Opatovická 4, Praha 1.

O d ů v o d n ě n í :

I. Návrh na určení lhůty k provedení procesního úkonu

[1] Návrhem ze dne 19. 10. 2016, doručeným Nejvyššímu správnímu soudu dne 21. 10. 2016, se žalobce (dále jen „navrhovatel“) domáhá určení lhůty k provedení procesního úkonu dle § 174a zákona č. 6/2002 Sb., o soudech, soudcích, přísedících a státní správě soudů a o změně některých dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o soudech a soudcích“). Navrhl, aby Nejvyšší správní soud Městskému soudu v Praze (dále jen „městský soud“) určil lhůtu pro rozhodnutí o vrácení soudního poplatku a to v řízení vedeném u městského soudu pod sp. zn. 1 A 64/2014.

[2] Navrhovatel uvedl, že soud již rozhodl o jeho žalobě usnesením ze dne 12. 7. 2016 a žalobu odmítl. Současně s odmítnutím žaloby měl soud rozhodnout rovněž o vrácení soudního poplatku, který s podáním žaloby uhradil. O vrácení soudního poplatku soud nerozhodl, dokonce o něm nerozhodl ani tehdy, kdy s podáním kasační stížnosti (již dne 4. 8. 2016) navrhovatel požádal městský soud o jeho vrácení. Proto je navrhovatel nucen obrátit se o pomoc k Nejvyššímu správnímu soudu a požadovat, aby ten určil městskému soudu lhůtu pro rozhodnutí o této jeho žádosti.

II. Právní hodnocení Nejvyššího správního soudu

[3] V dané věci již soud rozhodl o žalobě navrhovatele, proto není nutná rekapitulace postupu městského soudu, která by se týkala provádění jednotlivých úkonů předcházejících rozhodnutí samotnému. Podstatné v dané věci je to, že soud již rozhodl o žalobě usnesením, kterým žalobu odmítl. Návrh stěžovatele však míří do nečinnosti městského soudu, která se týká nerozhodnutí o jeho opakované žádosti o vrácení soudního poplatku. Pouze tato skutečnost je nyní předmětem zkoumání soudu.

[4] Řízení o návrhu na určení lhůty k provedení procesního úkonu, které je upravené v § 174a zákona o soudech a soudcích, představuje promítnutí zásad spravedlivého procesu z hlediska naplnění práva účastníka nebo jiné strany řízení na projednání jeho věci bez zbytečných průtahů (srov. čl. 38 odst. 2 Listiny základních práv a svobod).

[5] V řízení podle § 174a zákona o soudech a soudcích Nejvyšší správní soud rozhoduje o návrhu na určení lhůty. Znamená to, že zjistí-li neodůvodněné průtahy v řízení spočívající zejména v tom, že příslušný soud poté, kdy obdrží podání ve věci, v přiměřené době nečiní žádné úkony, věci se vůbec nezabývá, aniž by pro takový postup existovaly ospravedlnitelné důvody, anebo činí úkony s nedůvodnou časovou prodlevou, usnesením určí tomuto soudu lhůtu, ve které má úkon učinit, resp. ve které má rozhodnout.

[6] Průtahy v řízení znamenají, že v soudním procesu dochází k neodůvodněně pomalému vyřizování věci napadlé příslušnému soudu či dokonce ke vzniku excesivního stavu, kdy dochází k nečinnosti soudu. Nejvyšší správní soud se tak při posuzování oprávněnosti návrhu na určení lhůty k provedení procesního úkonu v souladu s § 174a odst. 8 zákona o soudech a soudcích zabývá otázkou, zda v řízení dochází k průtahům s ohledem na složitost věci, význam předmětu řízení pro navrhovatele, postup účastníků nebo stran řízení a na dosavadní postup soudu.

[7] V řízení o návrhu na určení lhůty k provedení procesního úkonu Nejvyšší správní soud zkoumá, zda nedochází k průtahům u toho úkonu, který navrhovatel v návrhu požaduje provést. Dle návrhu v nynější věci je tímto úkonem vydání rozhodnutí o žádosti navrhovatele o vrácení soudního poplatku, který navrhovatel uhradil.

[8] Ze soudního spisu vyplývá, že soudní poplatek žalobce uhradil (vylepením kolků) ve výši 3000 Kč současně s podáním žaloby dne 15. 12. 2014. Soud o žalobě rozhodl usnesením ze dne 12. 7. 2016 tak, že žalobu odmítl, aniž by nařídil jednání.

[9] Podle § 10 odst. 3 zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích ve znění pozdějších předpisů, platí, že soud vrátí z účtu soudu i zaplacený poplatek za řízení, který je splatný podáním návrhu na zahájení řízení, odvolání, dovolání nebo kasační stížnosti, snížený o 20 %, nejméně však o 1000 Kč, bylo-li řízení zastaveno před prvním jednáním. Obdobně vrátí soud poplatníkovi přeplatek na poplatek (odpovídající část poplatku) vzniklý podle § 6a odst. 3, bylo-li řízení zastaveno jen zčásti. Byl-li návrh na zahájení řízení před prvním jednáním odmítnut, soud vrátí z účtu soudu zaplacený poplatek.

[10] Soud tedy měl, současně s vydáním usnesení o odmítnutí žaloby, soudní poplatek navrhovateli vrátit. To neučinil a neučinil tak ani poté, co o jeho vrácení navrhovatel městský soud požádal současně s podanou kasační stížností dne 4. 8. 2016. Protože nečinnost soudu trvala nadále, podal navrhovatel návrh na určení lhůty městskému soudu k rozhodnutí žádosti o vrácení soudního poplatku.

[11] Městský soud nereflektoval úpravu § 172 až § 174 zákona č. 6/2002 Sb., o soudech a soudcích. Ustanovení § 174a odst. 3 cit. zákona uvádí: „Soud, vůči němuž jsou namítány průtahy v řízení, postoupí do 5 pracovních dnů ode dne doručení návrh na určení lhůty se svým vyjádřením soudu příslušnému o návrhu rozhodnout; o svém postupu soud navrhovatele informuje. To neplatí, pokud soud provede do 30 dnů ode dne doručení návrhu všechny procesní úkony, u nichž podle navrhovatele dochází k prodlení; v takovém případě se k návrhu dále nepřiblíží, ledaže navrhovatel výslovně ve lhůtě 3 dnů ode dne, kdy se o provedení úkonů dozví, prohlásí, že na návrhu trvá.“ V tomto případě však soud nesplnil ani tento zákonný pokyn, Nejvyššímu správnímu soudu pouze zaslal návrh na určení lhůty s tím, že už je tomuto soudu zaslán soudní spis k rozhodnutí o kasační stížnosti proti usnesení o odmítnutí žaloby, tak necht' soud rozhodne o tomto návrhu. Městský soud se v uvedeném připsu vůbec nezminil, proč již nerozhodl o vrácení soudního poplatku současně s odmítnutím žaloby, nebo v době, kdy se z kasační stížnosti (ze dne 4. 8. 2016) dozvěděl, že navrhovatel na vrácení poplatku čeká, a nebo proč si nevyžádal soudní spis od Nejvyššího správního soudu zpět, aby mohl tento jednoduchý úkon provést.

[12] Z uvedených důvodů Nejvyšší správní soud ukládá městskému soudu rozhodnout o žádosti navrhovatele o vrácení soudního poplatku ve stanovené lhůtě. Aby mohl soud tento jednoduchý úkon učinit, zasílá mu Nejvyšší správní soud jeho soudní spis sp. zn. 1 A 64/2014, který po rozhodnutí obratem zašle zpět Nejvyššímu správnímu soudu za účelem rozhodnutí o kasační stížnosti, vedené zde pod sp. zn. 10 As 210/2016.

III. Náklady řízení

[13] Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 174a odst. 8 zákona o soudech a soudcích, dle kterého hradí náklady řízení o něm stát jen tehdy, byl-li návrh uznán jako oprávněný. Z obsahu spisu soud zjistil, že zástupce navrhovatele učinil jeden úkon právní služby (podání návrhu na určení lhůty k provedení procesního úkonu). Zdejší soud rozhodl tak, že se navrhovateli náhrada nákladů řízení přiznává ve výši 1 × 1500 Kč + 1 × 300 Kč, celkem 1800 Kč [dle § 7 bodu 4., § 9 odst. 1 a § 11 odst. 1 písm. d) vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), ve znění pozdějších předpisů]. Advokát navrhovatele je plátcem daně z přidané hodnoty, součástí nákladů řízení tak je i náhrada za tuto daň (§ 174a odst. 5, věta druhá, zákona o soudech a soudcích ve spojení s § 137 odst. 1 a 3 zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu, ve znění pozdějších předpisů). Výše náhrady za daň z přidané hodnoty činí 378 Kč [sazba daně z přidané hodnoty dle § 47 odst. 1 písm. a) zákona č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty, ve znění pozdějších předpisů, činí 21 %; částka 378 Kč pak představuje 21 % z 1800 Kč]. Navrhovateli tak bude k rukám jeho zástupce Mgr. Ing. Jana Boučka, advokáta se sídlem Opatovická 4, Praha 1, do jednoho měsíce od právní moci usnesení vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu náhrada nákladů řízení ve výši 2178 Kč (1800 Kč + 378 Kč).

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 4. listopadu 2016

JUDr. Lenka Kaniová
předsedkyně senátu